

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 18Pc/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219203952
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miron Čiževský
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7219203952.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudcom JUDr. Mironom Čiževským v právnej veci navrhovateľky: A. B. C., D. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom v C., E. X, v konaní zast. JUDr. Jolanou Fuchsovou, advokátkou, so sídlom Štúrova 20, Košice, proti povinnému z vyživovacej povinnosti : A. F. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom v C., E. X, v konaní zast. Mgr. Stanislavou Liptákovou, advokátkou, so sídlom Rozvojová 2, Košice, v konaní o určenie manželského výživného takto

rozhodol:

- I. Súd návrh **z a m i e t a** v celom rozsahu.
- II. Žiadny z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka sa svojím návrhom, ktorý bol dobre doručený Okresnému súdu Košice II dňa 6.5.2019 domáhala, aby súd zaviazal povinného prispievať navrhovateľke na výživu sumu 400,- Eur mesačne vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. Vo svojom návrhu uviedla, že s povinným sú stále manželia a ich manželstvo doposiaľ trvá, pričom ďalej uviedla, že na Okresnom súde Košice II je vedené konanie o rozvod manželstva pod sp. zn. 26P/71/2019. V návrhu ďalej uviedla, že po tom, čo sa manžel dozvedel o obsahu návrhu na rozvod manželstva, stalo sa ich spolužitie v jednom byte už celkom nezniesiteľným a dňa 11.4.2019 opustila spoločnú domácnosť a od toho času býva v byte svojich rodičov na B. G. č. X v Košiciach spolu s ich maloletým synom. Poukázala už aj na to, že pred odchodom zo spoločnej domácnosti jej povinný zrušil dispozičné právo k spoločnému účtu, na ktorý do vtedy chodila aj jej výplata. Stalo sa tak 29.3.2019 a od tej doby manžel na jej výživu ničím neprispieva. S manželom sa snažila aj mimosúdne dohodnúť prostredníctvom právnych zástupcov. Odporca najprv vyjadril vôľu dobrovoľne prispievať na jej výživu, avšak podmienil svoju dobrú vôľu ústupkami pri styku so synom.

2. Z návrhu vyplýva, že v čase podania tohto návrhu pracovala navrhovateľka ako čakateľka na Okresnej prokuratúre Košice II a jej čistý mesačný priemerný príjem bol 730,- Eur. Okrem toho poberala rodičovský príspevok v sume 220,- Eur mesačne. Povinný je sudcom Okresného súdu Košice II a jeho priemerný čistý mesačný príjem predstavuje 2.508,- Eur (vrátane 13. a 14. platu), pričom zároveň poberal aj prídavky na dieťa v sume 24,- Eur mesačne. V návrhu uviedla, že sú podielovými spoluvlastníkmi bytu na E. ulici, každý v podiele 1/2-ice. V BSM vlastní z majetku väčšej hodnoty osobné motorové vozidlo značky Škoda Karoq zakúpené dňa 7.6.2018 za sumu 23.740,- Eur z prostriedkov poskytnutých z úveru od Slovenskej sporiteľne.

3. V návrhu navrhovateľka uviedla svoje mesačné výdavky a to polovicu mesačnej splátky úveru na kúpu auta v sume 134,- Eur, polovicu mesačnej splátky za TV a internet 29,- Eur, v mesiaci apríl mala výdavky za platby spojené s užívaním bytu na E. H., ktoré boli zaplatené zo spoločného účtu, avšak v plnej výške z jej príjmu. Ďalej je to poplatok za mobilný telefón 29,- Eur, strava 120,- Eur, benzín 50,-

Eur, drogéria, kozmetika a lieky 70,- Eur, oblečenie a obuv 150,- Eur, služby - kozmetika, kaderníctvo a manikúra 70,- Eur, zdravotná masáž 3x mesačne 90,- Eur, voľno časové aktivity (návšteva kaviarne, fitnesscentra, divadla, kina) 80,- Eur a investičné životné poistenie Axa 480,- Eur ročne, teda 40,- Eur mesačne. V návrhu vyčíslila aj výdavky spojené s maloletým synom A. a to na stravu 90,- Eur, plienky 30,- Eur, detská kozmetika a lieky 30,- Eur, oblečenie a obuv 120,- Eur, hračky, knihy, aktivity, vstupy do detských centier 80,- Eur.

4. Navrhovateľka ďalej uviedla, že v mesiaci apríl 2019 jej povinný na výživu syna prispel sumou 300,- Eur. Na jej výživu neprispel ničím. Keď ho požiadala o výživné, odmietol jej požiadavku s tým, že ju majú živiť jej rodičia, keď má taký nízky príjem. Taktiež požiadala povinného o sprístupnenie účtu, ktorého bola do vtedy disponentom a na ktorý, ako už aj uviedla prichádzali ich spoločné príjmy zo zamestnania a rovnako jej odmietol vyplatiť časť peňazí, ktoré sa na účte takto nakumulovali. Ďalej uviedla, že v mesiaci máj jej príde výplata už na jej účet. Mala za to, že príjem povinného je v porovnaní s jej príjmom trojnásobný. Poukázala na to, že počas spolužitia s povinným bola navyknutá na vyšší štandard. V súčasnej dobe sa musí uskromniť a nakupovať menej, resp. lacnejšie oblečenie, obuv, kozmetiku a podobne. Vyššie uvedené výdavky je schopná uhrádzať len vďaka pomoci svojich rodičov a jej výdavky prevyšujú financie, ktoré má mesačne k dispozícii v úhrne cca 1.250,- Eur (výplata + rodičovský príspevok + výživné na dieťa). Neostáva jej teda nič na sporenie, na nepredvídané výdavky, výlety a budúce dovolenky. Mala za to, že manželské výživné má zabezpečiť približne rovnaké materiálne podmienky oboch manželov. Je potrebné prihliadnuť na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti a možnosti povinného manžela. Poukázala aj na to, že miera jej potrieb je daná aj povahou jej práce, ktorá vyžaduje decentné a elegantné oblečenie, ako aj spôsobom života, na ktorý bola navyknutá, ako napríklad návšteva kultúrnych podujatí, fitness centra, masáže, kozmetických a kaderníckych služieb. Ďalej uviedla, že maloletý syn A. zatiaľ do škôlky nechodí a mal by ju začať navštevovať v septembri 2019. Počas dňa, kedy je v práci sa o syna aktuálne stará jej mama.

5. Svoj návrh navrhovateľka oprela o ust. § 71 ods. 1 zákona o rodine, na základe ktorého manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť. Z toho dôvodu žiadala, aby súd zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky sumou 400,- Eur mesačne vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

6. Podaním zo dňa 13.3.2020 povinný doručil súdu svoje vyjadrenie k podanému návrhu. V úvode svojho vyjadrenia uviedol, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný a manžel ho žiada v celom rozsahu zamietnuť. Manželstvo aj naďalej právne trvá. Konanie o jeho rozvod sa vedie pred Okresným súdom Michalovce sp. zn. 23P/219/2019, doposiaľ nie je právoplatne skončené. Manželia nežijú v spoločnej domácnosti a manžel žije sám v prenajatom 2-izbovom byte, za ktorý uhrádza náklady spojené s užívaním bytu v sume 550,- Eur (nájomné a inkaso). Ďalej uviedol, že manželka od februára 2020 je zamestnaná ako prokurátorka Okresnej prokuratúry Košice II s priemerným mesačným zárobkom cca 2.000,- Eur, poberá rodinné prídavky na jedno dieťa + daňový bonus, a to od októbra 2019. V čase od mája do júla 2018 bola na rodičovskej dovolenke a zamestnaná je od augusta 2018. V samotnom vyjadrení povinný poukázal na to, že predmetný návrh považuje v celom rozsahu v rozpore s dobrými mravmi, tak ako to vyjadruje § 75 ods. 2 zákona o rodine, ktorý v danej situácii neumožňuje súdu ani len uvažovať nad možnosťou priznania takejto formy výživného. Požiadavka, aby manželia mali rovnakú životnú úroveň je založená na princípe solidarity a rovnakom postavení práva a povinnostiach vyplývajúcich z manželského zväzku. Rozdelenie úloh v rodine a manželstve predpokladá, že niektorý z manželov bude zabezpečovať starostlivosť o deti a rodinu a domácnosť na úkor vlastnej pracovnej činnosti, preto sa rovnosť manželov neuplatňuje mechanicky len odvodením z ich zárobkov. Mal za to, že po tom, ako manželka svojvoľne a plánovane za súčinnosti svojich rodičov aj so spoločným dieťaťom opustila spoločnú domácnosť dňa 11.4.2019 si jej situácia nie len že nevyžadovala žiadnu finančnú podporu z jeho strany, ale jej ekonomická situácia, ako aj celková sociálna situácia bola lepšia ako jeho a od novembra 2019, keď bola navrhovateľka menovaná za prokurátorku vyššia, z dôvodu čoho súdu navrhne v prípade vyhovenia tomuto návrhu kompenzačnú námietku vo forme jej mesačného výživného v prospech jeho osoby.

7. Manželka po odsťahovaní sa z ich spoločného bytu išla k svojim rodičom do 3-izbového bytu, kde sú podľa správy kolíznej opatrovníčky adekvátne priestory pre výchovu maloletého, pričom tento byt je nedávno rekonštruovaný a zabezpečuje, tak ako kolízna opatrovníčka uvádza, všetko čo je potrebné

nie len pre matku dieťaťa, ale aj pre dieťa samotné. Ďalej poukázal na to, že otec navrhovateľky jej prispieval do apríla 2019 sumou 300,- Eur, pričom navrhovateľka tieto prostriedky opakovane uvádza, ako jej osobný dar od otca, čo taktiež bez pochyby možno zahrnúť do celkových príjmov navrhovateľky, ktoré tvoria v rozhodnom období jej životnú úroveň. Mal za to, že takýto príspevok v zmysle ustálenej judikatúry je v tomto prípade aj takáto dobrovoľná vyživovacia povinnosť rodičov k vydatému dieťaťu podporná k vyživovacej povinnosti medzi manželmi. Poukázal aj na to, že zamestnanci prokuratúry dostávajú odmeny a tieto sa počítajú radovo v stovkách Eur. Ďalej dostáva stravné lístky v sume 80-90,- Eur mesačne, rodičovský príspevok od novembra 2019 v sume cca 230,- Eur mesačne, prídavky na dieťa a daňový bonus mesačne v sume 45-47,- Eur. Ďalej poukázal aj na to, že dobrovoľne platí výživné na maloletého v sume 300,- Eur a že od novembra 2019 navrhovateľka dostáva funkčný plat so všetkými jeho náležitosťami a príplatkami + ďalší plat, ako aj odmenu. Z uvedeného mal za to, že navrhovateľka v rozhodnom čase, teda od mája až do dnes (do 13.3.2020) mala v súhrne príjem minimálne od 1.630,- Eur mesačne a od jej menovania za prokurátorku je táto suma radovo vyššia a to aj s ohľadom na stratu rodičovského príspevku, prípadne ako uvádza osobného daru otca navrhovateľky. Ďalej uviedol, že jeho funkčný plat je v priemere 2.500,- Eur. Žiadny iný príjem nemá. Podotkol, že na tzv. 13. a 14. plat nemá nárok automaticky, ale za splnenia zákonom predpísaných náležitostí.

8. Povinný vo svojom vyjadrení uviedol a poukázal na konanie pred Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 37C/16/2019, kde navrhovateľka uviedla, že nemá žiadne výdavky pokiaľ ide o jej bývanie u rodičov. K nákladom, ktoré manželka uvádza v rámci svojho návrhu zaujal nasledovné stanovisko: „je síce pravda, že od mája 2019 síce takmer za každým s oneskorením (vždy až keď som všetky platby uhradil ja vrátane výživného na dieťa) mi poslala polovicu nájmu za byt na E. H. ako aj polovicu poplatkov za Magio TV, internet a úver na bývanie.“ Túto skutočnosť nerozporuje. Ďalej uviedol, že v mesiaci apríl 2019 uhradila nájom, to je síce pravdivé tvrdenie, ktoré vzniklo na základe započítania si niektorých skutočností, ktoré však navrhovateľka opomenula uviesť ako je oprava môjho telefónu, ktorý navrhovateľka rozbila, o čom je súdu v prípade popretia tejto skutočnosti ochotný predložiť dokonca videozáznam. Oprava mobilného telefónu stála viac, ako polovicu nájomného a to konkrétne 149,- Eur. Ďalej uviedol, že tak ako do apríla 2019, aj v apríli 2019 a aj následne až do januára 2020, t.j. kedy sa navrhovateľka stala výlučnou vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti, platil všetky výdaje spojené s nehnuteľnosťou a to buď vo výške svojho spoluvlastníckeho podielu alebo v celosti bez účasti navrhovateľky. Ako príklad uvádza daň za užívanie verejného priestranstva, tzv. parkovacie miesto v sume cca 260,- Eur, ktoré navrhovateľka odmietla následne účelovo uhradiť s odôvodnením, že sa nejedná o jej parkovacie miesto.

9. Čo sa týka stravy, povinný uviedol, že navrhovateľka žiadnym právne relevantným spôsobom nepreukázala nákup potravín v sume 120,- Eur a taktiež, že do nákladov neuviedla to, že poberá stravné lístky, ako aj tú skutočnosť, že spoločné spolunažívanie v jednej domácnosti so svojimi rodičmi nemá také náklady na stravu. Taktiež spochybňuje sumu 50,- Eur za kúpu benzínu, nakoľko uvedený údaj vie preukázať, že navrhovateľka opakovane využívala služby svojho otca na odvoz a prívod do práce a z práce tak, ako to jej otec donedávna robil so svojou manželkou. Taktiež poukázal na to, že ich spoločného syna do škôlky a zo škôlky vozila motorovým vozidlom svojho otca, pričom poukazuje aj na to, že auto využíva len dva týždne v mesiaci, keďže ho majú v striedavom užívaní po týždni na základe rozhodnutia Okresného súdu Košice I. Tieto tvrdenia sú iba v rovine tvrdení, avšak o tomto súdu nepredložil žiadny dôkaz.

10. Ďalej rozporoval aj bloček uvedený na strane 37/, keď navrhovateľka v tomto prípade vedome a preukázateľne predložila doklad o poskytnutí služby - základné ošetrenie tváre vystavený v čase 16:17h. dňa 10.4.2019. Tento výdavok rozporuje z toho dôvodu, že predmetnom čase bola navrhovateľka na úplne inom mieste a dokonca len pár minút na to v jeho a synovej spoločnosti, pričom prikladá aj fotografiu z Hoplalandu v Galérii Košice. Má za to, že väčšina bločkov, ktoré navrhovateľka predložila sú od jej známych, resp. príbuzných a pod. Poukázal aj na sumu 59,40 Eur, kde sa domnieva, že predmetnú službu využila jej matka, ktorá tam pravidelne využívala tieto služby a práve v oblasti odstraňovania chlpu z tváre. Taktiež spochybňuje aj ďalšie bločky, ktoré navrhovateľka predložila konajúcemu súdu, nakoľko má oprávnenú a dôvodnú pochybnosť o tom, že bol uhradený z jej prostriedkov. K tomu však nepredložil žiadne dôkazy. Oveľa vhodnejším a preukázateľnejším by bol výpis pri úhrade platobnou kartou.

11. Ďalej uviedol, že má výdavky na zakúpenie PHM vo výške 100,- Eur, taktiež uhrádza 300,- Eur mesačne výživné na maloleté dieťa, čo potvrdzuje výpis z účtu, sumu 134,75 Eur platí ako polovicu splátky úveru na bývanie, uhrádza 125,- Eur mesačne priemerný nájom do januára 2020 za byt na E. v podielovom spoluvlastníctve, platí sumu 29,27 Eur mesačne za televíziu a internet na E. ulici, do svojich výdavkov zarátal aj sumu 67,60 Eur mesačne a to za poistenie maloletého syna A. v spoločnosti Allianz a to od augusta 2019 až doposiaľ, taktiež si uplatňuje cca 70,- Eur mesačne za mobilný telefón. Teda tieto výdavky v celkovej sume 1 376,62 Eur mesačne sú bez výdavkov na stravu, pričom nepoberá stravne lístky. Ďalej za drogériu, oblečenie a voľno časové aktivity, výdavky spojené so zdravím a výška jeho životného poistenia vzhľadom na indikovanú hypertenziu 2. stupňa, prípadne sporenie. Ďalej uviedol, že mal aj ďalšie nevyhnutné výdavky počas roka s tým, že si zariaďoval podnájom, resp. výdavky s motorovým vozidlom, nakoľko mu žalobkyňa úmyselne bránila v jeho užívaní počas polovice mesiaca.

12. Ďalej uviedol, že ak by aj na základe uvedeného pripustil, že bude mať nárok na sumu 2.500,- Eur mesačne, teda mzdu spolu s 13. a 14. platom. To samozrejme navrhovateľka nemôže zaručiť, ale pri mojom plate ide vo svojom návrhu samozrejme na hornú hranicu. Taktiež odporca uviedol, že pravidelne navštevuje fyzioterapiu, keďže má niekoľkoročné problémy s chrbticou. Ďalej uviedol, že má výdavky spojené s liečbou hypertenzie, je alergik a má roztrhnutý kolenný väz, ktorý postupne dáva do poriadku neinvazívnou liečbou, čiže fyzioterapiou a tajpingom v sume 100,- Eur mesačne. Ďalej uviedol, že platí životné poistenie spoločnosti Axa v sume 516,- Eur a 316,- Eur v spoločnosti Aegon, teda celkom v sume 832,- Eur, čo mesačne predstavuje sumu cca 70,- Eur. Taktiež poukázal aj na to, že v rámci styku s maloletým synom A. mu kupuje hračky v hodnote 50-100,- Eur a taktiež viackrát zakúpil aj väčšie množstvo oblečenia, ktoré však manželka odmietala maloletému dávať, čo taktiež považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Teda jeho výdavky mesačne predstavujú sumu cca 2.331,62 Eur a teda, že má minimálne ak nie nižšiu životnú úroveň, ako navrhovateľka.

13. Ďalej dal súdu do pozornosti tú skutočnosť, že manželka sa toho času pustila do rozsiahlej rekonštrukcie svojej výlučnej nehnuteľnosti na ulici Idanska 6, čo asi neurobí človek, ktorý je odkázaný na manželské výživné. On býva v 2-izbovom byte o podstatne menšej rozlohe a to v podnájme, nakoľko mu navrhovateľka opakovane znemožňuje zrušiť BSM. Z prezentovaných skutočností mal za to, že dostatočne relevantným spôsobom preukázal súdu, že uvedený návrh odporuje dobrým mravom v celom rozsahu, že je iba snahou získať od neho ako manžela neprimeraný finančný prospech, čo je za obdobie posledných 12 mesiacov okrem psychického nátlaku druhá aktivita, ktorej sa navrhovateľka svojimi podaniami smerujúcimi výlučne na súd, kde pôsobí, snaží dosiahnuť.

14. Ďalej poukázal aj na tu skutočnosť, že navrhovateľka má svoj osobný účet, ku ktorému on nemal prístup a ani bankomatovú kartu počas celého trvania manželstva. Na tomto účte sa jej naakumulovali prostriedky, nakoľko jej otec pravidelne posielal 300,- Eur, kde jej chodila aj výplata a rodičovský príspevok. Týmto chcel poukázať na amorálne správanie sa navrhovateľky a aj časti jej rodinných príslušníkov, ktorí bez akéhokoľvek dôvodu a hanby dokázali naraz zamlčať niekoľko skutočností a prekrútiť niekoľko faktov pokiaľ ide o finančné plnenia.

15. Ďalej poukázal aj na tú skutočnosť, že výživné medzi manželmi nie je možné priznať, ak by to bolo v rozpore so základmi morálky. Z tohto hľadiska súd pri rozhodovaní o nároku na výživné medzi manželmi za trvania manželstva bude musieť vziať do úvahy najmä dĺžku manželského spolužitia, vzájomné správanie sa oboch manželov, starostlivosť o spoločnú domácnosť a o výchovu detí a tiež príčiny, pre ktoré manželia neplnia vzájomnú vyživovaciu povinnosť. V danom prípade mal za to, že uvedený návrh je aj z tohto pohľadu amorálny, nakoľko doterajšie správanie sa navrhovateľky v rámci manželského spolužitia a hlavne starostlivosti o spoločnú domácnosť bolo minimálne. Mal za to, že z doterajšieho správania navrhovateľky pred jej odchodom za rodičmi môže konštatovať, že až do narodenia spoločného dieťaťa vykonávala domáce práce minimálne. Venovala sa prevažne nákupom svojich osobných potrieb. Poukázal na to, že napr. mop, resp. vysávač v spoločnej domácnosti za sedem rokov používa zriedkavo, ak vôbec. Tieto činnosti zabezpečoval výlučne on, resp. jeho matka. Taktiež starostlivosť o dieťa zabezpečovala aj jeho matka a jej činnosť spočívala iba v nakupovaní oblečenia a potrieb pre syna prostredníctvom internetu.

16. Opätovne poukázal na ust. 75 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého výživne nemožno priznať, ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Je preto potrebné spoľahlivo zistiť dôvody, ktoré viedli niektorého z manželov k neplneniu si vyživovacej povinnosti a to aj v kontexte s ustanovením § 18 a 19 Zákona o

rodine. Ďalej uviedol, že nakoľko prispieval a prispieva na výživu maloletého syna a rovnako sa chce podieľať aj na jeho výchove a starostlivosti, v čom mu navrhovateľka bráni a bránila a to aj napriek svojim skorším vyjadreniam. Taktiež zdôraznil, že aj naďalej trvá jeho záujem na minimálne striedavej starostlivosti, pričom dnes sa jeho záujem o túto formu okrem prirodzeného otcovstva rozšíril aj o tú skutočnosť, že dieťa vyrastá aktuálne v neznámom rodinnom prostredí, čo sa prejavuje na jeho správaní. V závere vyjadrenia konštatuje, že je neprijateľné, aby navrhovateľke bolo priznané manželské výživné len na základe jediného jej tvrdenia, že ako odporca mal nadštandardný príjem, z ktorého jej nedával peniaze na jej ničím nepreukázané a neodôvodnené potreby. Ďalej uviedol, že žiadnym spôsobom nepreukázala, aby mal vyššiu životnú úroveň ako navrhovateľka. Taktiež uviedol, že dobré mravy sú nepísané pravidla slušnosti, ľudskosti, tolerancie, poctivosti a dôvery, z ktorých v prvom rade vychádza písané právo, ktoré však nie sú presne definované, ale sú všeobecne akceptovateľné v spoločnosti ako mravné princípy a preto súd ich musí posudzovať konkrétne v každom individuálnom prípade ako konanie účastníkov v určitom čase a mieste.

17. Na pojednávaní konanom dňa 28.9.2020 navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že v celom rozsahu zotrváva a pridrižiava sa návrhu, ktorý bol doručený súdu a mala za to, že jej nárok je dôvodný. Zároveň uviedla, že svoj nárok, resp. návrh modifikuje tak, že manželské výživné žiada odo dňa podania návrhu, t.j. odo dňa 6.5.2019 do 30.11.2019. Navrhovateľka ďalej do zápisnice uviedla, že s povinným spoločne nehospodárili od 29.3.2019, kedy jej povinný odňal dispozičné právo k účtu, ktorý bol ich spoločným účtom a chodievali tam obe ich výplaty. Poukázala aj na tú skutočnosť, že povinného príjem, ktorý v tom čase poberal bol oproti jej príjmu takmer trojnásobný. Čo sa týka jej výdavkov, poukázala na obsah svojho návrhu, že v čase kedy už spoločne nežili, jej výdavky prevyšovali jej príjmy, čím sa znížila jej podstatne životná úroveň. Poukázala aj na to, že jej finančne v danom období vypomáhali jej rodičia.

18. Ďalej na tomto pojednávaní konanom dňa 28.9.2020 povinný uviedol, že v prvom rade považuje tento návrh v celom rozsahu za nedôvodný a to predovšetkým z dôvodu, že je v rozpore s dobrými mravmi, čo je súd povinný skúmať pred tým, než pristúpi vôbec k skúmaniu tohto návrhu s ohľadom na finančnú situáciu, či už oprávneného alebo povinného z vyživovacej povinnosti. Ďalej uviedol, že má za to, že celé konanie navrhovateľky, teda oprávnenej z vyživovacej povinnosti je postavené na tom, že chce slovami jej advokátky vytĺcť, čo sa dá ešte z existujúceho manželstva. Taktiež sa vyjadril aj k vyjadreniu manželky, že jej odchod zo spoločného bývania na ulici Idanská 6 nebol dobrovoľný, ale bol nútený a preto si kladie otázku, že či doručila súdu akékoľvek trestné oznámenie na jeho osobu, kde by bol obvinený alebo podozrivý zo spáchania trestného činu voči nej ako osobe alebo či doručila súdu nejaké rozhodnutie Okresného úradu vo vzťahu k priestupku voči občianskemu spolunažívaniu. Podotkol, že zo strany jeho manželky vyplýval nezáujem bývania na Idanskej ulici a to do doby pokiaľ sa byt nevysporiada. Práve naopak on bol nútený opustiť túto spoločnú domácnosť a to z toho dôvodu, že sa bežne stávalo, že jeho svokor sa ráno o 7:30h. zjavil v predmetnej nehnuteľnosti, keďže mal kľúče od nej a spoločne s manželkou alebo aj sám sa zdržiaval v tejto nehnuteľnosti za účelom akéhosi dozoru, provokácie alebo podobne, čo on teda nevie čo ho k jeho pohnútkam viedlo a nevie si ich vysvetliť. Taktiež rozporoval výdavky na návštevy kaviarne, masáže a mal za to, že nevie aké lieky, či sú to za nákup liekov, či sú to lieky na predpis lekára alebo nejaké výživové doplnky. Namietal aj oblečenie, kozmetiku, kaderníctvo, manikúru, zdravotné masáže, voľno časové aktivity ako kino, divadlo a najmä ich výšku. Taktiež namietal výdavky navrhovateľky na maloletého syna, nakoľko časť z nich sú hradené z výživného, ktoré jej zasielal. Taktiež sa vyjadril aj k nakupovaniu oblečenia navrhovateľky, kde uviedol, že sú urobené fotografie oblečenia jeho manželky a takisto obuvi ako, že tým chce deklarovat' to, že nechala v byte takmer celú garderóbu a nakupovala nové, čiže taktiež považuje za absolútne rozporné s dobrými mravmi. Teda týmto svojím vyjadrením chcel poukázat' na to, že navrhovateľka nakupovala oblečenie a obuv, a že nevedela hospodáriť. Poukázal aj na to, že manželka si požičiavala peniaze od blízkych a ich rodiny. Požičiavala si od rodičov, len aby si nakupovala veci na oblečenie.

19. Právna zástupkyňa navrhovateľky na tomto pojednávaní uviedla, že výdavky môžu preukázat', ale podstatou veci je to, že aká bola životná úroveň jej klientky počas jej spolužitia s povinným. Všetky tieto výdavky, ktoré sú uvedené, či už to boli výdavky na kaderníka, manikúru, kozmetiku, ošetrovanie tváre, masáže, šaty, to boli výdavky, ktoré oprávnená počas manželstva mala a boli hradené zo spoločných peňazí. Čo sa týka výdavkov na kaviareň, kino, divadlo sú luxusné a môžu byť luxusné u ľudí, ktorí zarábajú mesačne menej, ako je to u povinného a na čo bola zvyknutá práve oprávnená počas manželského spolužitia. Manželské výživné podľa jej názoru slúži na to, aby manželia mali zachovanú životnú úroveň, na ktorú boli navyknutí a to je to, čo jej klientka žiada. Čo sa týka opustenia

spoločnej domácnosti, právna zástupkyňa oprávnenej uviedla, že spoločnú domácnosť bola nútená opustiť z dôvodu neznesiteľného manželského spolužitia, práve preto aj súdu predložili ako prílohu ich stanoviská z júna 2020, teda návrh matky na vydanie neodkladného opatrenia vo veci úpravy styku. Tam boli podrobne opísané skutočnosti, kde už to vyeskalovanie konfliktu, ktoré viedlo k tomu, že klientka opustila spoločnú domácnosť. Ďalej uviedla, že k spáchaniu trestného činu nedošlo a nebol na to dôvod, spolužitie bolo jednoducho neznesiteľné a práve na preukázanie tohto stavu predložili súdu návrh na vydanie neodkladného opatrenia vo veci úpravy styku, kde sú tieto skutočnosti podrobne popísané. Pokiaľ ide o výdavky na maloleté dieťa, samozrejme toto konanie je o výdavkoch manželky a je povinnosťou manželky, aby súdu riadne oznámila a uviedla celkovú svoju majetkovú situáciu a uviedla všetky svoje príjmy a výdavky ktoré má. Teda súčasťou jej výdavkov sú aj výdavky na maloletého, ktoré sú samozrejme z časti hradené aj z výživného. Len to výživné pochopiteľne nepokrýva celú ich časť, nakoľko v zásade je skonzumované výdavkom súvisiacim s materskou školou. Tieto výdavky si pochopiteľne v tomto konaní neuplatňuje, ale je nevyhnutné pre súd ich poznať.

20. Na pojednávaní konanom dňa 3.5.2021 právna zástupkyňa povinného uviedla, že navrhovateľka v čase, keď bol podaný návrh, o ktorom sa momentálne koná, viedla amorálny spôsob života, mala svojho priateľa a žila s ním. Takže má za to, že žaloba je neopodstatnená a preto ju navrhuje zamietnuť v celom rozsahu.

21. Právna zástupkyňa oprávnenej na pojednávaní uviedla, že v mesiaci apríl tohto roka sa narodilo navrhovateľke dieťa ženského pohlavia, avšak poukázala na to, že v čase, keď bol podávaný návrh na súd o určenie manželského výživného, žalobkyňa viedla morálny život a teda žiadnym spôsobom sa tento jej život nemôže rátať ako amorálny.

22. Odporca naďalej žiadal žalobu zamietnuť, a to práve z dôvodu, že žalobkyňa podľa jeho názoru udržiavala mimomanželský pomer, o čom svedčí aj to, že v apríli 2021 sa jej narodilo dieťa. Snažila sa tieto skutočnosti utajiť a taktiež sa snažila utajiť aj to, že je tehotná a tieto skutočnosti vychádzali na povrch iba postupne.

23. Právna zástupkyňa povinného poukázala na to, že navrhovateľka dobrovoľne opustila spoločnú domácnosť, resp. spoločné bývanie a sama podala návrh na rozvod a je možné, že v tomto období jej práve týmto jej konaním príjmy poklesli. Z toho dôvodu nie je možné žiadať od manžela, aby vyriešil túto jej nepriaznivú situáciu.

24. Právna zástupkyňa oprávnenej uviedla, že navrhovateľka síce dobrovoľne opustila spoločnú domácnosť a dobrovoľne aj podala návrh na rozvod manželstva, avšak poukázala na tú skutočnosť, že dôvody prečo opustila spoločnú domácnosť sú rozpísané v podaní zo dňa 23.6.2020 a bol to dôsledok hlbokej manželskej krízy a nemožnosti zotrvania v spoločnej domácnosti.

25. Podaním zo dňa 6.5.2021 právna zástupkyňa povinného zaujala stanovisko k predloženým listinným dôkazom, a to k jednotlivým položkám nákupov. V prvom rade poukázala na to, že nie je možné stotožniť účet, z ktorého boli uhrádzané výdavky, či z účtu navrhovateľky alebo tretích osôb, napr. rodičov navrhovateľky, s ktorými žila v tom čase v spoločnej domácnosti. K položkám týkajúcich sa ošatenia, povinný uviedol, že spochybňuje dôvodnosť týchto výdavkov, pretože z výpisov nie je zrejme, či boli vydané pre navrhovateľku alebo na maloleté dieťa. Navrhovateľka v návrhu uvádza okrem svojich výdavkov aj výdavky na maloletého syna A.. K výdavkom v termíne 13.5.2019 a to úhrada za pobyt v Hoteli Lesná v Starej Lesnej za ubytovanie 198,- Eur a 99,- Eur povinný uviedol, že v tom čase absolvovala navrhovateľka školenie právnych čakatel'ov prokuratúry v I. B., kde sama mala zabezpečené ubytovanie v zariadení generálnej prokuratúry, za ktoré sa neplatí. S navrhovateľkou boli v tom čase v Starej Lesnej aj jej rodičia s maloletým synom A., takže sa jedná o úhradu za ich ubytovanie. Z toho dôvodu vyššie uvedené výdavky odporca neuznáva.

26. Na pojednávaní konanom dňa 10.5.2021 právna zástupkyňa navrhovateľky uviedla, čo sa týka rozporu, ktorý navrhoval povinný, a to konkrétne samotného účtu, že nie je možné z neho zistiť, že komu účet patrí, uviedla, že v tej istej banke má účet založený aj samotný povinný a presne také isté výpisy z účtu doložil do spisu aj odporca. Čo sa týka platby za ubytovanie, navrhovateľka k tomu uviedla, že v ubytovni v Starej Lesnej bola ubytovaná spolu s rodičmi a s ich maloletým synom a z toho dôvodu, že je to pre štyri osoby ubytovanie, uplatňuje si len 1 tejto sumy. Tunajší súd rozsudkom sp.zn. 18Pc/44/2019

zo dňa 10.5.2021 rozhodol tak, že povinného zaviazal prispievať na výživu oprávnenej sumou 150,- Eur mesačne a to za obdobie od 6.5.2019 do 29.11.2019 a zároveň zaviazal povinného uhradiť dlžné výživné za čas od 6.5.2019 do 20.11.2019 sume 1.011,- Eur a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

27. Dňa 23.6.2021 oprávnená z vyživovacej povinnosti doručila tunajšiemu súdu odvolanie voči tomuto rozsudku, v ktorom uviedla, že priznané manželské výživné v sume 150,- Eur mesačne nie je dostačujúce. Mala za to, že súdu jasne preukázala výdavky na úhradu polovice mesačných splátok za úver, za bývanie. Ďalej za úver použitý na kúpu osobného motorového vozidla, polovicu platieb za televíziu a internet, úhradu platieb spojených s užívaním bytu na Idanskej ulici č. 6, investičné životné poistenie a platby za materskú školu a mesačný poplatok za mobilný telefón. Ďalej uviedla, že všetky svoje výdavky to je, či za nákup oblečenia, obuvi, výdavky na služby ako kozmetika, kaderníctvo, manikúra a nákup liekov tak mala za to, že dostatočne preukázala výpisom z účtu za rozhodné obdobie, ktoré súdu predložila na pojednávaní konanom dňa 3.5.2021. Taktiež súdu predložila doklad o výdavkoch spojených s ubytovaním v Hoteli Lesná, kde bola ubytovaná so svojimi rodičmi a maloletým synom. V súvislosti s povinnou účasťou na školení právnych čakaťel'ov prokuratúry a to vo výške polovici sumy za ubytovanie. Ďalej sa nestotožnila s odôvodnením rozsudku, prečo súd prvej inštancie neprihliadol na jej výdavky na obuv a oblečenie v plnej miere, ale tieto krátil. Poukázala na to, že manželské výživné má zabezpečiť približné rovnaké materiálne podmienky obidvoch manželov. Je potrebné prihliadať na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti a možnosti povinného manžela. Mala opätovne za to, že výdavok povinného z vyživovacej povinnosti na nájom bytu v sume 550,- Eur bol v danom období nedôvodný. Poukázala aj na to, že ak by aj odporca v danom období mal výdavok 550,- Eur mesačne na nájomného, v danom období skutočne by išlo o nedôvodný výdavok, nakoľko ich spoločný byt na Idanskej ulici bol v tom čase prázdny. Čo je rovnako zrejmé z vyjadrenia odporcu na rozvod manželstva a teda povinný mohol v byte na Idanskej ulici bývať, kde by výdavok na bývanie činil iba 220,- Eur.

28. Dňa 24.6.2021 voči tomuto rozsudku podal odvolanie aj povinný z vyživovacej povinnosti. Namietal predovšetkým tú skutočnosť, že nie je dostatočne zrejmé, že na základe akého dôvodu a akým spôsobom sa súd prvej inštancie vysporiadal s jeho námietkou, že priznanie manželského výživného oprávnenej za uvedené obdobie je v rozpore s dobrými mravmi z viacerých dôvodov. Teda vo svojom odvolaní namietal predovšetkým tú skutočnosť, že manželské výživné oprávnenej bolo priznané v rozpore s dobrými mravmi. Taktiež namietal tu skutočnosť, že súd priznal niektoré výdavky oprávnenej, ktoré spochybňoval už počas celého tohto konania.

29. Tak oprávnená, ako aj povinný vo svojich vyjadreniach k odvolaniam zotrvali na svojich písomných, ako aj ústnych vyjadreniach a žiadali, aby súd druhej inštancie rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie. Odvolací súd uznesením sp.zn. 7Co/14/2021-381 zo dňa 12.4.2022 predmetný rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a na nové rozhodnutie.

30. Odvolací súd svojím uznesením sp. zn. 7Co/14/2021-381 zo dňa 12.4.2022 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojom uznesení uviedol, že z koncipovaného odôvodnenia napadnutého rozsudku nemožno zistiť akými úvahami bol súd prvého stupňa vedený pri ustálení rozhodného obdobia trvania vyživovacej povinnosti medzi manželmi. Ďalej, čo sa týka výšky výživného, čo považoval za odôvodnené potreby navrhovateľky a ako vyhodnotil schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Poukázal na to, že na riadne zistenie skutkového stavu pri tom nestačí zistiť len výšku príjmov oprávneného a povinného z opisu mzdových listov, ale je nevyhnutné vychádzať i z konkrétnej miery ich potrieb danej povahou práce, spôsobom života a zdravotným stavom oboch účastníkov a zároveň je potrebné zaoberať sa aj otázkou starostlivosti manželov o domácnosť, ktorá nemusí byť bezvýhradne spoločná, ako i osobnej starostlivosti o dieťa. Ďalej súdu vytkol aj tú skutočnosť, že sa nezaoberal námietkami navrhovateľky a povinného opakovane uvádzanými aj v odvolacom konaní, ktorými navzájom spochybňovali niektoré výdavky deklarované ako neodôvodnené a nepreukázané a teda žiadali, aby na tieto súd prvej inštancie neprihliadal. Išlo pritom o výdavky na nájom bytu povinným, úver na rekonštrukciu bytu navrhovateľkou, náklady spojené s motorovým vozidlom, poplatky za užívanie motorového vozidla oboma a starostlivosť o dieťa a výdavky navrhovateľky za lieky, výživové doplnky, rehabilitačné a kozmetické služby, zdravotný stav povinného a podobne.

31. Po vrátení veci súdu prvej inštancie právna zástupkyňa navrhovateľky doručila súdu návrhy na doplnenie dokazovania a to konkrétne zisťovanie pohybu na účtoch vyplývajúcich zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej na meno podielníka JUDr. Peter Kubej, nakoľko z tejto zmluvy boli realizované pravidelné odkupy na 3 bankové účty a to č. účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXXXXXX, č. účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXXXXXX a č. účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXXXXXX, ktoré mali byť vedené v spoločnosti Uniqa a.s. Za tým účelom súd dotazoval spoločnosť Uniqa, aby doručili súdu pohyb na týchto účtoch.

32. Následne listom zo dňa 6.12.2022 súd žiadal o doplnenie dožiadania k predmetnej zmluve spoločnosť Uniqa. Dňa 7.2.2023 doručila tunajšiemu súdu odpoveď k dožiadaniu, kde uviedli, že účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX nepatrí spoločnosti Uniqa, investičná spoločnosť a.s. a na uvedený účet boli zo zmluvy pána F. C. zasielané pravidelné odkupy vo výške 50,- Eur na variabilný symbol XXXXXXXXXXXX, 50,- Eur na variabilný symbol č. XXXXXXXXXXXX a 100,- Eur na variabilný symbol č. XXXXXXXXXXXX.

33. Z ďalšej odpovede spoločnosti Uniqa zo dňa 9.3.2023 Uniqa oznámila súdu, že tieto účty by mali patriť a využívať spoločnosťou Amundi a nie Uniqa investičná spoločnosť. Z toho dôvodu súd opätovne požiadal spoločnosť Amundi Asset Management so sídlom Mýtna 48/7838, Bratislava, ktorá doručila tunajšiemu súdu podrobný výpis pohybov na týchto účtoch.

34. Na pojednávaní konanom dňa 24.5.2023 právna zástupkyňa navrhovateľky na otázku, čo chceli preukázať práve vyžiadanými výpismi z investičných fondov odpovedala, že tieto výpisy z investičných fondov majú byť dôkazom, že zo strany povinného bola vyššia životná úroveň, nakoľko z týchto výpisov vyplýva, že povinný z vyživovacej povinnosti disponoval finančnými prostriedkami z týchto investičných fondov v sume niekoľkých tisícoch a to zhruba asi 11.000,- Eur.

35. Na tomto pojednávaní povinný z vyživovacej povinnosti predložil súdu ako dôkaz potvrdenie z J. K., z ktorého vyplýva, že matka povinného E. L. C. dňa 17.9.2014 vložila na účty v podielových fondoch sumu 18.300,- Eur a že účty, o ktorých sa na tomto pojednávaní bavili boli zriadené až v roku 2014 a mala za to, že tieto prostriedky boli výlučne povinného, ako aj to, že tie sumy, ktoré povinný z týchto fondov vybral nedosahovali ani výšku pôvodného vkladu, ktorý bol vo výlučnom vlastníctve povinného, teda zo sumy 18.300,- Eur. Z toho dôvodu súd už sa nezaoberal touto námietkou oprávnenej a to práve z toho dôvodu, že tieto fondy boli zriadené z výlučného vlastníctva povinného a taktiež aj z toho dôvodu, že tieto fondy budú predmetom konania o vysporiadanie BSM.

36. Dňa 13.6.2023 povinný z vyživovacej povinnosti doručil tunajšiemu súdu oznámenie a listiny, ktoré mu súd uložil doručiť. V danom oznámení povinný už netrvá na predvolaní svedkov, ktorých vypočutie navrhoval v minulosti vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka už nerozporuje skutočnosti súvisiace s výdavkami povinného na bývanie, ku ktorým povinný navrhoval svedkov vypočúť. Ďalej uviedol, že už taktiež netrvá na vykonávaní ďalšieho dokazovania pokiaľ ide o oddelený majetok navrhovateľky. Má za to, že jeho existenciu navrhovateľka ani nepopiera. Mal však za to, že pri rozhodovaní o podanom návrhu je nutné na existenciu oddeleného majetku navrhovateľky prihliadnúť a nemožno ho opomenúť, pričom zdôraznil, že príspevky otca navrhovateľky jej mali byť poukazované aj počas trvania spolužitia s povinným, teda dávno pred ukončením ich vzájomného spolužitia a rozhodne tak nešlo o žiadne dorovnávanie zníženej životnej úrovne navrhovateľky v dôsledku ukončenia spoločného hospodárenia s povinným ako sa to snaží prezentovať navrhovateľka. V ďalšom poukázal na svoje zdravotné problémy a to konkrétne hypertenzia druhého stupňa, problémy s kolenom – roztrhnutý vnútorný väz, kde je nutná plastika, chronické problémy s chrbticou krčnou a driekovou, ďalej zubná starostlivosť, nutná pravidelná fyzioterapia v dôsledku chronických zdravotných problémov a nutná psychologická podporná pomoc. Zároveň aj vyčíslil náklady na zdravotnú starostlivosť vo výške 260,- Eur (z dôvodu zdravotného stavu povinný dlhodobo 2x týždenne absolvuje fyzioterapeutické cvičenia, čo je 230,- Eur mesačne, ročný poplatok klinike Procure 240,- Eur/ročne, teda 12,- Eur/mesačne), náklady na stomatologickú starostlivosť 3x ročne po 40,- Eur, čo je mesačne 10,- Eur. Náklady na psychológa vo výške 60,- Eur mesačne. Ďalej do svojich nákladov zahrnul aj poisťné na dve životné poistenia vo výške 69,- Eur mesačne a 516,- Eur ročne životné poistenie v spoločnosti AXA/Uniqa. Ďalej dal do pozornosti súdu a odkázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Michalovce zo dňa 22.2.2022 sp. zn. 23P/12/2020-587 (ktoré si konajúcu súdu zabezpečil a má ho k dispozícii), v rámci ktorého boli tieto výdavky povinného súdom vyhodnotené ako dôvodné a opodstatnené a pri určení výživného na maloleté dieťa za obdobie od 28.11.2019 do 20.1.2022. So závermi súdu prvej inštancie sa v plnom rozsahu stotožnil aj odvolací

súd, keď rozhodnutie potvrdil rozsudkom zo dňa 23.11.2022 sp.zn. 8CoP/115/2022-639. Zároveň priložil aj ako dôkazný materiál a to čestné vyhlásenie spoločnosti FyziPro s.r.o. zo dňa 8.11.2021 a priložil aj cenník tejto spoločnosti, ktorým deklaruje výšku nákladov na fyzioterapiu, ktorej sa zúčastňuje zo zdravotných dôvodov dlhodobu, pravidelne a to 2x týždenne v trvaní 55minút a to podľa potreby vo forme cvičenia, pričom jedna terapia je v hodnote 25,- Eur alebo masáže v hodnote 40,- Eur za jednu terapiu. Teda jeho náklady na zdravotnú starostlivosť je tak vo výške 50-60,- Eur týždenne, t.j. 200-240,- Eur mesačne. Poukázal na to, že výdavky na zubnú starostlivosť povinného sa pohybujú v rozmedzí 40-50,- Eur za ošetrovanie, pričom ošetrovanie je potrebné 3-5x ročne. Poukázal aj na tú skutočnosť, že zubár navrhovateľky, ako aj povinného je rovnaký a preto sú tieto náklady dobre známe aj navrhovateľke. Ďalej uviedol, že jeho ďalšie náklady sú spojené s užívaním liekov, vitamínov, minerálov, prípravkov na podporu imunity a podobne, ktoré povinný vynakladal v priemernej výške 30-50,- Eur mesačne a možno považovať tiež za všeobecne známe skutočnosti, resp. skutočnosti známe súdu z jeho činnosti, ktoré nie je potrebné osobitne dokazovať. Ďalej v tomto vyjadrení uviedol a zdôraznil, že doposiaľ v konaní nebola ničím preukázaná základná podmienka pre vznik nárok a to, že by životná úroveň povinného v porovnaní so životnou úrovňou navrhovateľky bola v rozhodnom období vyššia a ani to, že by v dôsledku ukončenia spoluzitia manželov došlo akokoľvek k zníženiu životnej úrovne navrhovateľky a teda uplatnený nárok nie je a nemôže byť dôvodný. Následne aj poukázal na vyčíslenie a preukázanie výdavkov navrhovateľky na oblečenie a obuv, ktoré mali byť zo strany navrhovateľky podľa predložených výpisov za obdobie máj-november 2019 v celkovej výške 2.184,85 Eur, pričom na strane povinného sú v rovnakom období podľa predložených výpisov výdavky obdobného charakteru vo výške 230,88 Eur. Zároveň, kým navrhovateľka mala v rozhodnom období pre toto konanie náklady na bývanie (okrem nákladov na byt na Idanskej) vo výške 0,- Eur, výdavky povinného boli vo výške 550,- Eur mesačne (okrem nákladov na byt na E.). Rozdiel v príjmoch, z ktorých navrhovateľka vyvodzuje dôvodnosť svojho návrhu, tak nemôže byť a nie je rozhodujúci pre toto konanie. Významné v prvom kroku je zistenie zásadnej rozdielnosti životnej úrovne, ktoré doposiaľ v konaní preukázané nebolo. Taktiež neopomenul pripomenúť, že návrh je nedôvodný. Zjavný je rozpor s dobrými mravmi, nakoľko správanie sa manželky počas trvania manželstva porušujúce základné práva a povinnosti vyplývajúce jej zo zákona o rodine bolo preukázané minimálne narodenie jej nemanželského dieťaťa a v závere tohto vyjadrenia odkazuje na všetky svoje doterajšie písomné podania, ako aj ústne vyjadrenia v rámci ktorých sa argumentácie rozporu uplatneného návrhu s dobrými mravmi podrobne venoval. Poukázal taktiež aj na zrušujúce uznesenie súdu druhej inštancie, kde odcitoval „preukázanie povinným tvrdenej nevery, z ktorej odvodzuje rozpor s dobrými mravmi nie je zjavne možné spravodlivo požadovať od povinného a to s poukazom na vyšetrovací princíp, ktorým je ovládané mimosporové konanie“.

37. Na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, obe strany zotrvali na svojich predchádzajúcich vyjadreniach, či to už písomných alebo ústnych učinенých do zápisnice. Súd pri rozhodovaní vychádzal z ustanovenia § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 o rodine, na základe ktorého manželja majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť, ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť. Podľa ods. 2 citovaného paragrafu, vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

38. Čo sa týka určenia rozhodného obdobia, za ktoré by navrhovateľke patrilo manželské výživné, toto obdobie súd ustálil na čas od podania návrhu, t.j. od 6.5.2019 do konca novembra a to z toho dôvodu, že hoci navrhovateľka bola do funkcie prokurátorky vymenovaná 1.11.2019 jej výplata za tento mesiac bola vyplatená až v mesiaci december 2019, teda až v tomto mesiaci došlo k zvýšeniu jej príjmu. V prvom rade sa súd zaoberal námietkou povinného, že tento návrh oprávnenej z vyživovacej povinnosti nie je dôvodný a to hlavne z dôvodu rozporu s dobrými mravmi.

39. Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávnenej, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Podľa ods. 2 citovaného paragrafu, výživné nemožno priznať, ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi. To neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa. Bez ohľadu na naplnenie zákonných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti súd nemôže priznať výživného v prípade zisteného rozporu s dobrými mravmi. Nepochybná odôvodnenosť predmetného kritéria je daná prioritným predmetom úpravy rodinného práva, ktorým sú osobné vzťahy medzi

subjektmi rodinného práva, na ktoré sa vyživovacie vzťahy viažu. Narušenie príslušných osobných vzťahov z relevantných dôvodov zákon sankcionuje tým, že nepovažuje za spravodlivé, aby osoba ktorá sa takéhoto konania dopustila, požadovala plnenia založené práve na takomto osobnom vzťahu. Pojem dobré mravy je neurčitým právnym pojmom, jeho obsah nevyplýva z pozitívneho práva. Okrem práva existujú aj iné systémy noriem, ktorým z nich takouto úpravou právo poskytuje ochranu tým, že im prepožičiava sankcie charakteristické pre systém práva. Nejde o akékoľvek normy, ale o všeobecne spoločensky uznávané pravidlá, prostredníctvom ktorých sa zavrhnú spoločensky nežiadúce javy. Vo všeobecnosti bývajú vyjadrené konštrukciou o pocite sú náležitosti všetkých spravodlivo uvažujúcich ľudí. Pojem dobré mravy je ďaleko časovo a miestne podmienený. Na prípad rozporu s dobrými mravmi súd prihliada s úradnej povinnosti a ich danosť sa zisťuje podľa konkrétnych okolností prípadu. Dobré mravy sú spoločensky uznávaným komplexom mienok, ktorý vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi určuje aký má alebo môže byť dosah ich konania, aby bolo z hľadiska všeobecných, morálnych zásad spoločnosti akceptovateľné.

40. Definíciu dobrých mravov ponúka uznesenie Ústavného súdu SR č. IV.ÚS 55/2011-19 zo dňa 24.2.2011, podľa ktorého dobrými mravmi sú pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku.

41. Podľa Najvyššieho súdu SR sa dobrými mravmi v občianskoprávných vzťahoch v súdnej praxi rozumie súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania sa, ktorý je v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia a ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť vystihujúcu podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. V právnej vede existuje ustálený právny názor, že právna norma má byť dostatočne všeobecná, aby dokázala pokryť čo najviac spoločenských vzťahov a regulovať správanie a konanie adresátov právnej normy. Samozrejme nie je možné pokryť úplne všetky spoločenské vzťahy a preto zákonodarca zakotvil v právnych predpisoch inštitút dobrých mravov, aby tak bolo možné regulovať aj tie spoločenské vzťahy, ktoré žiadna právna norma výslovne nepredvída. Dobré mravy teda môžeme chápať ako samostatnú množinu noriem chovania stojacich mimo právo, ktoré sú práve užívané na základe priameho zákonného odkazu, teda na základe zmienky v konkrétnej právnej norme odkazujúci napr. na neplatnosť právneho konania, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi.

42. Z vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že oprávnená z vyživovacej povinnosti dňa 11.4.2019 dobrovoľne opustila spoločnú domácnosť a od tej doby bývala v byte svojich rodičov na B. G. v C. spolu aj s maloletým synom A.. Ako dôvod opustenia spoločnej domácnosti uviedla, že ich spolužitie s povinným sa stalo už neznesiteľným. V tom čase obaja účastníci boli ešte manželmi. Ich manželstvo bolo rozvedené až rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 23P/219/2019-857 zo dňa 7.12.2021. Avšak v tom čase ešte nenadobudol právoplatnosť, nakoľko boli podané odvolania a odvolací súd rozhodol právoplatne až svojím rozsudkom sp. zn. 8CoP/95/2022-1233 zo dňa 23.11.2022. Rozpor s dobrými mravmi súd vzhladol v konaní oprávnenej práve z toho dôvodu, že keď oprávnená opustila spoločnú domácnosť podľa tvrdenia povinného mala už v tom čase priateľa a z toho vzťahu sa jej narodilo dieťa v mesiaci apríl 2021, teda počatie dieťaťa spadá do obdobia jún-júl 2020, teda asi rok po opustení domácnosti v apríli 2019. Teda v období počatia, ako aj narodenia dieťaťa účastníci boli ešte manželia. Samotná skutočnosť, že účastníci už nežili v spoločnej domácnosti žiadnym spôsobom neoprávňovalo oprávnenú k takýmto konaniam a nadviazovaniu nových partnerských vzťahov. Z uvedeného teda jasne vyplýva, že zo strany oprávnenej došlo ku konaniu, ktoré je v rozpore s § 18 zákona o rodine, na základe ktorého manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach, sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

43. Ustanovenie § 18 zákona o rodine zakotvuje základné osobné práva a povinnosti manželov, ktoré vznikajú uzavretím manželstva. Tieto mravné a etické postuláty, ktoré vo svojej podstate charakterizujú vzťah manželov a ich spolužitie zakotvil zákonodarca ako povinnosti. Ich porušenie však môže spôsobiť vážne narušenie a trvalý rozvrat vzťahov medzi manželmi bez perspektívy ďalšieho obnovenia manželského spolužitia a na ich porušenie súd obligatórne prihliada pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi podľa § 23 ods. 2 zákona o rodine. Súd na ich nedodržanie môže vzhladnúť pri rozhodovaní o vzájomnej vyživovacej povinnosti podľa § 71 a pokiaľ bolo porušenie týchto povinností príčinou vedúcou k rozvratu vzťahov medzi manželmi, súd na ne prihliadne aj pri rozhodovaní o rozsahu

príspevku na výživu rozvedeného manžela podľa § 72 ods. 2. Podľa druhu a intenzity ich porušenia môže súd konštatovať rozpor s dobrými mravmi podľa § 75 ods. 2, ktorý by nastal priznaním výživného manželovi, ktorý tieto povinnosti porušil a teda môže zapríčiniť nemožnosti priznania výživného práve pre rozpor s dobrými mravmi. Vernosť je ďalšou morálnou povinnosťou manželov, ktorá vyplýva z podstaty samého manželstva, ako aj z jeho účelu. Nevera pri tom nemusí byť chápaná len ako mimomanželský vzťah výslovne sexuálneho charakteru. Za neveru sa môžu považovať akékoľvek styky jedného z manželov s osobou druhého alebo toho istého pohlavia, ktoré prekračujú normálnu mieru spoločenských stykov a zároveň narušajú podstatu manželského spolužitia, ktorou je okrem iného vzájomná dôvera a náklonnosť.

44. Z vyjadrenia oboch účastníkov súd mal za preukázané, že medzi manželmi dochádzalo k rôznym nezhodám a hádkam, avšak ešte v čase pred opustením spoločnej domácnosti oprávnenou povinný navrhoval oprávnenej rôzne možnosti ich bývania v spoločnom byte na Idanskej ulici a to konkrétne, že oprávnená by ostala bývať v ich spoločnom byt a povinný by sa z bytu vysťahoval a teda oprávnená by nemusela sa odsťahovať k svojim rodičom a mohla zotrvať naďalej bývať v predmetnom byte aj spolu s ich maloletým synom.

45. Vzhľadom na vyššie uvedené súd má za to, že konanie oprávnenej z vyživovacej povinnosti bolo v rozpore s dobrými mravmi, keď bola v konaní preukázaná nevera zo strany oprávnenej. A teda aj priznanie manželského výživného by bolo v rozpore s dobrými mravmi.

46. Z vyššie uvedených dôvodov a s poukazom na príslušné zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

47. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Košice v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).